

EGÉSZSÉGÜGYI ALKALMAZOTTAK

LAPJA

A melegítő, ápolónők, okl. bábák, fürdősök, fürdősnők, masszázorok, vizgyógykezelők, pedikűrözők, uszómesterek stb., kórházi segéd munkások és rokonszámával foglalkozók hivatalos szaklapja.

A Szövetség hivatalos órái: reggel 9—12-ig, d. u. 3—7 óráig. Díjtalanul közvefűt infézetek, kúrák, kórházak, szanatóriumok, fürdők és magánosok részére képzelt személyzetet helyben és vidékre.

MÉG JELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN.

• Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapesti, VII., Dohány-utca 74. I. em. 16
Telefon: József 422—24.

SZERKESZTŐ:
Dr. RAJNAI BÉLA
orvos, elnök,
m. kir. eu. tanácsos
FELELŐS SZERKESZTŐ:
SZIEBEN F. JÓZSEF

Hirdetések a legutányosabban felvételnek.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Előfizetési ár: 1/4 évre 1 Pengő 20 f. (15.000 K.)

Meghívó!

Az Egészségügyi Alkalmazottak Orsz. Szövetségének Fürdősz. szakosztálya 1931. február hó 8-án (vasárnap) este 1/29 órai kezdettel a Szent Gellértfürdő nagy halljában, saját munkanélküli tagjai segélyezése javára táncgal egybekötött

művész-estélyt

rendez, Homonnay Tivadar dr. országgyűlési képviselő' M. U. Sz. elnöke és Bánlaky Géza, Szent Gellértfürdő vezérigazgató urak fővédnöksége alatt. Közreműködnek: Komlósi Emma, Szalontay Ferike, Kabók Győző, Farkas Ferenc dr. és más jeles fővárosi művészek. — A műsor pontosan 1/29 órakor kezdődik. Műsor konferálva. — Belépő díj vigalmi adóval együtt 2.50 pengő. — A zenét Kóczés és Fia közkedvelt zenekara szolgálja. — Estélyi ruha nem kötelező. — Felülfizetéseket a jótékony célra való tekintettel hálás köszönettel fogadjuk és szaklapunkban nyugtazzuk. — Jó ételekről és italokról gondoskodva van. — Jegyek előre válthatók a rendezőségnél, valamint a szövetség fiúkárságánál, VII., Dohány-utca 74. szám, I. em. 16.

A rendi és világi ápolónők.

Nem régen azt a kérdést intézte valaki hozzánk, hogy milyen a két tábor viszonya egymáshoz. Hát e sorinkban adhatunk erre őszinte választ és egyben ezzel e kérdést tisztázhatjuk is. Midőn szövetségünk megalakult, éppen ezt a kérdést tárgyaltuk. Ez volt az a pont, amivel érvelni tudtunk ellenünk, hogy mi lesz akkor, ha keresztény jelzőt tűzünk a zászlónkra, hiszen majd harcolnunk kell éppen azokkal, akik szintén keresztény alakulathoz tartoznak.

Akkor is és most is az a véleményünk, hogy erre sor nem kerülhet. Most is azt állítjuk, hogy nem a rendiek veszik el a kenyerünket, hanem azok az intéző körök, amelyek sokszor jobb meggyőződésük ellenére is rendieket alkalmaznak főbb elismeréssel, sőt sokszor főbb anyagi engedményekkel is. Hogy ezek aztán mivel érdemlik ki e megkülönböztetést elbánást, azt nem kívánjuk most részletezni, azonban egy igazságot leszegyezzünk és ez az, hogy ennek a mozgató oka semmi esetre sem a nagyobb képzeltség, a löbb tudás.

Mi sohasem a rendieket okozzuk azért, hogy a kórházakban — a világi ápolónőknek sokszor minden indok nélküli leváltása által — ők foglalják el a helyeinket, mert hiszen nekik oda kell dolgozni menniök, illetve ott kell szolgálatot teljesíteniök, ahová a rend vezetősége őket állítja. De állítjuk azt, hogy a szociális érzék hiánya veszi ki kezüinkből a kenyeret.

Valósággal mesterségesen szítják a két tábor közötti gyűlöletet, pedig nagyon kevés jó akarattal lehetne az egész vonalon a békés megértést biztosítani. De belátjuk, hogy a világi ápolónőknek egy nagy hátrányuk, hogy ne mondjam: hibájuk van. Eddig nem éltek a kormány támogatásával.

Szerények voltak, mindent csak a saját erejükből igyekeztek megteremteni. Saját becsületes munkájukkal akarták kiérdemelni a megbecsülést, még akkor is, ha az anyagi áldozatokat és lemondást is követelt a világi ápolónői kartól. Itt e ténynél nem kell másra utalnunk, mint arra, hogy a forradalmak után hosszú évekig fizetésnek alig mondható díjazásért teljesítettek szolgálatot a fővárosi közkórházaiban és egyebütt, amikor sem a rendiek, se mások nem vállalkoztak a belegek ápolására. Minden cselekedetünk tiszta, becsületes és nem haszonleső. Hogy példával éljünk, talán elég arra utalnunk, hogy amidőn közéleti nagyságokat fizetésekre kértünk fel, sohasem azért tettük, hogy abból anyagi hasznot húzzunk.

Pedig rendesen úgy szokott az lenni, hogy csak azért keresnek egy aktív, vagy egy volt minisztert, államtitkárt vagy képviselőt pártfogónak, hogy rajtuk keresztül érthessék el céljukat. Mi ezt eddig se tettük, nem célunk a jövőben se megtenni. De azt most is kijelenthetjük, hogy szerzett jogainkat minden rendelkezésre álló eszközzel meg fogjuk védeni. Nem a rendiekkel szemben, akik soha ellenségeink nem voltak, hanem azokkal szemben, akik velük is rendelkeznek és akikben úgy látjuk: hiányzik vagy csak igen kevés a szociális érzék. Mi, mint ahogy a múltban keresztények és magyarok voltunk, úgy a jövőben is azok maradunk és még ilyen harcokban se feledkezünk meg erről. Igaz, hogy sok festvérünket veszítettük el és azokkal az ellenség táborra gyarapodott, de mi tudjuk, az igazság a mi részünkön van és mi bizunk abban, hogy a mi igazságunk győzni is fog.

Sokszor ért már bennünket csalódás, azonban az élet megacélozott bennünket. Mi nem csüggedünk el, hanem fokozottabb erővel dolgozunk és bizunk egy szebb és boldogabb jövőben. Mi látunk már viharokat, amelyek nem egyes, kötelességüket fel nem ismerő vagy azt semmibe se vevő embereket, hanem embertömegeket, intézményeket sodortak el, azonban mi állottuk a viharokat és a legkeservesebb megpróbáltatást akkor is és ma is érezzük, hogy minden viharokkal szemben meg fogunk állani a jövőben is. Mi bennünk erős a hit, hogy a vihar előbb-utóbb azokat fogja elsöpörni, akik azt előidézik.

Azt hiszem, hogy e néhány sorban világosan fejtegettem ki álláspontunkat a rendiekkel szemben. Befejezésül még csak annyit kívánok megjegyezni, hogy szövetségünk vezetősége mindenkor kész e kérdés tekintetében az illetékesek rendelkezésére állani és valóban nem ártana, ha azok e kérdések elintézését, úgy mint az a külföldön is jól bevált, nagyobb elkeseredés méregfogait eltávolítandó közös megbeszélés alapján rendezni hajlandók volnának.

Balázs Flóra, alelnök.

A tudás, a kenyér és hatalom.

Minden komoly szakmai egyesülés, amelynek célkitűzése a szakmai szervezetben tömörült munkásainak jobb gazdasági viszonyokat teremteni, első és legfőbb kötelessége, hogy a szakmában tökéletesítse, tovább képezze a munkásságot. Csak az a munkás követelheti igazi megbecsülést, aki be is tudja bizonyítani, hogy ő szakmájában igazi értéket is jelent, aki minden áldozatot meghozott, hogy azt tökéletesen el is sajátítsa.

Nincs olyan ember, aki magáról azt tarthatná, hogy ő a szakmai tudását annyira tökéletesítette, hogy már annak fejlesztésére nincs szüksége. Különösen áll ez nálunk egészségügyi munkásoknál, akik az emberek legdrágább kincsének, az egészség ápolásával foglalkozunk, akár kórházban, akár fürdőben, vagy más egészségügyi intézmény keretén belül.

Szövetségünk és annak szakosztályai, valamint azoknak vezetői felelősségük tudatában évtizedekkel ezelőtt megkezdették ezirányú ténykedésüket, amennyiben szakmai tanfolyamokat rendezesítettek szakorvosok vezetése mellett. E szaktanfolyamaink évről-évre igen szép számú látogatótságnak örvendenek és hallgatóik az év végeztével szaktudásukban gyarapodva végzik tovább önfeláldozó munkájukat a beteg emberiség javára.

És habár e ténykedésében vezetőségünket sokszor érte gáncsoskodás, lekicsinylés, nem vesztettük el kedvünket és nem szüntünk meg hangoztatni ténykedésünk helyességét és az illetékes fórumokat arról meggyőzni, hogy az egészségügyi munkásság képesítéshez kötése fontos érdeke a közegészségügy egészséges pillérekre való helyezésének.

Végre is álláspontunk győzött és ma már a miniszterium is magáévá tette azt és azon ferdoszik, hogy e kérdés végleges nyugvópontra jusson. Mi tudjuk évtizedes tapasztalat alapján, hogy a miniszterium e kérdés rendezésénél ép úgy, mint mi, sok érdekellentéttel kénytelen megküzdeni, mégis el jön az idő, nem is olyan sokára, amikor az érdekellentétek el fognak simulni és helyet adnak az egyetemes közegészségügy érdekeinek.

Mi magunk addig is, míg ez az idő elérkezik, ápoljuk tovább e közös egyetemes nagy közegészségügyi érdeket és nem szününk meg addig is szorgalmazni, hogy mielőbb nyugvó pontra jusson. Sőt hatványozott szorgalommal vezeltjük tovább szaktanfolyamainkat.

Betegápolói tanfolyamaink mellett 1930. őszén megindítottuk fürdős szaktanfolyamunkat is, amelyre közel 75 hallgató jelentkezett. A hallgatók szorgalmasan járnak az órákra, érzik és látják, hogy ezen tanfolyam hallgatásával a szakmai ismeretek egész tárháza nyílik meg számukra és mindinkább átérzik egy ilyen tanfolyam szükségét. Lassan kezdik belátni, hogy egy komolyan érvényesülni akaró fürdősnak milyen nagy szüksége van a gyakorlati ismeretei mellett egy ilyen elméleti kiegészítő tanfolyamra, amely nélkül el sem képzelhető, hogy valaki igazi kész szakmunkás lehessen.

Nem egy esetben halljuk, hogy akadnak mégis egyesek, akik szeretik hangoztatni, hogy e tanfolyam hallgatásának nincs semmi értelme és hogy ha eddig hosszú éveken keresztül meg tudtak élni a tanfolyam elvégzése nélkül, úgy majd ezután is megélnék. Sőt ezzel nem elégszenek meg, hanem arra is törekszenek, hogy a tanulni vágyókat is iparkodnak lebeszélni. Mi ezen nem is csodálkozunk, mert hiszen nagy tömegekben mindig akad és fog akadni nem egy, aki a tanulástól fél és elzárkózik, mert ez sohasem volt erős oldala.

Mi azonban haladunk a korrall és a rendelkezésre álló eszközökkel iparkodunk a tanfolyamok hallgatásával is az utat egyengetni, hogy végre mi is eljussunk oda, hogy a képesített szakmák soraiba helyeztessünk. Ha mi nem mutatunk hajlandóságot a haladás felé, akik érezzük saját bőrünkön a mai lehetetlen állapotokat, úgy nem is várhatjuk, hogy ezeket mások, akiknek semmi érdekük nem fűződik ahhoz, hogy megváltoztassanak, helyettünk fogják megjavítani.

Mi pedig, akik a korrall lépést tartunk, ne vegyük észre, hogy még vannak olyanok közöttünk, akik a szürkeség homályából nem tudnak felemelkedni. Csak haladjunk a megkezdett úton tovább és mindig csak előre, mert miénk a jövő, miénk a győzelem és a siker.

Névtelen levelek.

A névtelen levél sorsa rendszerint a papirkosár, mert elveszti értékét az által, hogy az illető, aki írta, nem vállal felelősséget érte. Az illető, aki írja, olyan, mint a patkány, nem mer a világgosságnak elé kerülni, fél, hogy ha meglátják elpusztítják, mert kártékony a közre, a társadalomra.

Az utóbbi időben két ilyen levél iródott meg, amely leveleknek írói nem merték a levél alján a nevüket is oda írni. Az egyik levél az egyik fővárosi fürdő igazgatóságának címezett és úgy iródott, mintha a fürdőmunkásságnak a sérelmeit fektetné le benne és követeli, hogy a fürdő igazgatósága a munkásság jogos sérelmeit legfőbb ideje volna, ha már egyszer rendezné.

Meg kell állapítanunk, hogy a sérelmek, panaszok a fürdőüzemben tagadhatatlanul fennállanak, amit szövetségünk már illetékes helyen szóvá is tett és azok orvoslását meg is sürgette. Azonban kétségbe vonjuk, hogy a névtelen levél a szervezett fürdőmunkásság soraiból került volna ki, mert egy magát szervezett munkásnak valló fürdős van annyira fegyelmezett, hogy megbizik szervezet vezetőségében és tudja azt, hogy ügyét az becsületesen képviseli és ha bár az a meg nem értés következtében lassan is, de végre sikeresen megoldást fog nyerni.

Azonban, mint a háboruban is akadnak gyáva árulók, úgy a munkásság nagy kenyérharcában is találkozunk árulókkal, akik olcsó babérokért, önös célból oda dobják a közös nagy

munkásérdekeket. E névtelen levélíró is ezek sorából kerülhetett ki. Nem nevezhetjük másnak az olyan egyént, aki a nevét nem meri kiírni, mint gyáva agent provocateurnek, csatornában bujkáló patkánynek, aki ilyen módon akarja egy üzem békéjét megbolygatni.

A fűrődüzem vezetősége pedig igen helyesen tetté, ha az ilyen névtelen levelet a megillető értékre szállítaná le. Vagy ha ezt még sem kívánja, úgy adja át a rendőrhatalóságnak és bizza arra az illető kinyomozását, mert nem egészséges dolog, hogy az alkalmazottakat az irodába rendelik szabad idejük alatt és rá akarják kényszeríteni őket, hogy magukra vállalják a levél szerzőségét. Az ilyen rendszer a tisztviselők tekintélyének a rovására is megy. Helytelenitjük azt is, hogy egyes alkalmazottakat azzal akarják megfélemlíteni a keresztény és nemzeti alapon álló szervezethez miatt, hogy az ő nevüket is a főbbi megrovoft mellé írják fel. Ez mintha azt jelentené, hogy a fűrődüzemnek van egy fekete könyve, amelybe mindazok belekerülnek, akik a szövetségünk megbízottai és alkalomadtán gondoskodás förtéink arról, hogy bizonyos ürügy címén utalapot köntek a talpuk alá. Nem akarjuk hinni, hogy ez be is fog következni, mert szövetségünk tagjai tudják, mivel tartoznak az üzemnek és jó hírnevének.

Mi befejezésül még csak annyit kívánunk, hogy az üzem békéje érdekében ezt a lehetetlen rendszert szüntessék meg. Az üzem öntudatos, becsületos, keresztény munkásságát pedig kérjük, hogy kerüljenek minden olyan körülményt, amely módot adhatna nézeteltérésre.

A második levél, amely szövetségünknek volt címezve, a főváros egyik kórházából került ki, ugyancsak névtelenül. A levél írója a szövetség vezetőségét akarja kioktatni, hogy mit kellene tenni, vagyis elintézni a közkórházaknál és akkor megszaporodna a tagok létszáma. Amennyiben a levél sorairól megállapítjuk, hogy az illető még nem tagja a szövetségünknek és így nagyon ritkán vagy talán még nem is volt szaklapunk kezében, nem is csodálkozunk azon, ha úgy írt, mint azt a levéléből kiolvastuk.

Ajánlanánk neki e szaklapunkon keresztül, mert reméljük, hogy ez talán mégis a kezébe kerül, hogy lépjen be a szövetségbe, olvassa a cikkeinket szorgalmasan és jelentkezzen a szövetséggel járó munkára. A vezetőség szívesen látja azokat, akik a közért végzett munkából részt kérnek, sőt örülünk, ha ilyenek akadnak. Egyet azonban nyugodt lélekkel állíthatunk, hogy ha a szövetség nem dolgozott volna, ma még ott sem állának az egészségügyi alkalmazottak, ahol ma állanak. Jegyezze meg magának a levél írója és mind azok, akik még nem tagjai a szövetségnek, hogy nem jó gazda az, aki azt várja, hogy a szomszédja elvégzi a munkát az ő földjén is, majd ő a termést elraktározza, mert akkor nagyon silány lesz a termése. Az a jó gazda, aki előre dolgozik, hogy legyen mit elraktározni.

Mi is néha úgy vagyunk, hogy azt várjuk, hogy más majd elvégzi a munkát, a termést majd csak elraktározzuk. Legyünk mi egészségügyi alkalmazottak jó gazdák, akik előbb mi magunk vetünk, vagyis a szövetség mellé állunk, megerősítjük azt és azután, ha a munkát jól elvégeztük, arassunk. Ha így teszünk, bőséges lesz a termésünk.

Még kevés a munkanélküli!

Ugy látszik, még mindig nem értünk el a munkanélküliség terén a mélypontra. Ha a munkanélküliséget a pályánkon a beteglétszám csökkenése jelentené, ez közegészségügyi szempontból örvendetes jelenségnek volna mondható, azonban tudjuk, hogy ez az eset nem áll fenn. Az egészségügyi alkalmazottak nem is a saját hibájukból nem juthatnak kenyérhez, hiszen a mai beteglétszám inkább több személyzetnek az alkalmazását kívánja.

Bármerre nézünk, azt látjuk a kórházakban, a klinikákon és egyéb egészségügyi intézeteknél, természetesen, ahol világi ápolónők teljesítik a szolgálatot, hogy egy-egy ápolónőre 15—20, sőt néha több beteg is jut gondozásra. Vagy ha az O.T.I. rendelőt nézzük meg, ahol egy-egy rendelőben naponta 400—500 sőt több beteg is fordul meg kezelés céljából, 2—3 ápoló és ápolónő van csak alkalmazva. Hiába panaszkodnak, hogy nem tudják a betegek érdekének megfelelően a szolgálatot ellátni. Újabb személyzet alkalmazásáról szó sem lehet, mert azzal az intézet anyagi romlásba jutna, ha esetleg 8—10 ápolót és ápolónőt kellene beállítani! Ugy látszik az már nem is fontos, hogy a beteg tagok meg kapják a rendes kezelést, miáltal a gyógyulásuk is előbb következne be.

Vannak fűrődüzemek is, ahol a munka teljesítése még egy-néhány fűrődalkalmazott foglalkoztatását igényelné. Azonban itt is az a helyzet, hogy mindig többet kívánnak az alkalmazottaktól, mindig több anyagi terhet is háritanak át a fűrődalkalmazottakra, hogy ezáltal az üzem terheit csökkentésük.

Sajnos azonban gondoskodnak egyes személyek is arról, hogy az évtizedek óta bevált személyzet minél nagyobb számban veszítse el a kenyerét, olyképen, hogy tömegével képeznek ki olyan egyéneket, akik egyébként, ha csak egy kissé is jobb gazdasági viszonyok közé kerülének, az elsőkből volnának, akik az egészségügyi pályát elhagynák és letagadnák, hogy valaha is köztük volt hozzá. Még szomorubb, ha a hírek a valóságnak megfelelnek, az, hogy állítólag a kultuszminiszterium azzal a gondolattal foglalkozik, hogy a klinikákon csak 45—45 beteget lesz szabad tartani, a többi, akik esetleg otthon kezelhetők, el kell bocsájtani a klinikáról, tekintet nélkül arra, hogy az illető otthon kezelhető-e magát. Természetesen ez magával vonja, hogy a személyzeti létszámot is lecsökkentik, miáltal az amugy is nagy munkanélküliség emelkedik.

Ha e hírek megfelelnek a valóságnak, úgy felvetődik a kérdés, miért kellett az államnak milliárdokat az új klinikák építésére fordítani, ha most azok üresen fognak állani. Nem akarunk alapot adni a híresztelésnek. Azonban szövetségünk eljár az illetékes helyen és meggyőződést kíván szerezni híreink hitelességéről, már csak azért is, hogy az érdekelt alkalmazottakat megnyugtathassuk. Amennyiben mégis igaznak bizonyulnának, úgy minden lehető elkövetünk, hogy azok valóra ne váljanak.

Az öntudatos szervezett munkás még azzal nem tett eleget a szövetséggel szemben, ha rendszeresen fizeti a tagdíját, hanem ha arra törekszik, hogy azokat is meggyőzze a szervezethez felfogásáról, akik még távol tartják magukat a szövetségtől.

Vegyes hírek.

25 éves házassági évforduló. *Schál József* fürdősz testvérünk, szövetségünk tagja, az elmúlt hetekben ünnepelte meg családi körben házasságának 25. évfordulóját. A családi ünnepélyen nagy számban vett részt a rokonság, akik közül többen tagjai szövetségünknek. Szívből kívánjuk, hogy a Mindenható adion erőt és egészséget a házastársaknak, hogy nagyon soká élvezhessék még a házasság örömeit.

Ha még zászlószöveget nem jegyeztél, ne mulaszd el. Örökítsd meg a nevedet az által, hogy zászlónkba egy szöveget versz be neveddel.

Választmányi ülés. Szövetségünk f. évi január hó 22-én tartotta meg rendes havi választmányi ülését, amelyet *vitéz dr. Benárd Ágost* orvos-elnök vezetett le. A határozatképesség megállapítása után az elnök szeretettel üdvözölte a nagy számban megjelent választmányi tagokat és az ülést megnyitotta. Majd *Válffy Ferenc* jegyző felolvasta a múlt havi ülés jegyzőkönyvét, amit a választmány egyhanguan vett tudomásul. *Szele József* pénztáros olvasta fel a pénztári jelentést, ami ellen észrevétel nem tétetett. *Szlieben József* főtitkár a vidéki utjáról és a nehéz gazdasági helyzetről számolt be, majd a beérkezett leveleket olvasta fel. A levelek közül különös említésre tarthat számot az egészségügyi alkalmazottak II. nemzetközi kongresszusát, amelyet 1931. június havában Bécsben tartanak meg és amelyre szövetségünket is meghívták. A kongresszus nyolc napig fog tartani. A választmány még érdemlegesen a kiküldés tekintetében nem döntött, amennyiben ez anyagi súlyos megterhelést jelentene a szövetségre. Egyebekben a főtitkári jelentést a választmány egyhanguan vette tudomásul. A titkárság felhatalmazást kért irodai és egyéb kellékek beszerzésére, amit a választmány megadott. Ez után több kisebb jelentőségű ügyet tárgyalt le a választmány, majd az elnök az ülést bezárta.

Kik jegyezték zászlószöveget. Megindult a felhívásunkra a zászlószöveg előjegyzése és ez igazolja, hogy tagjaink lelkesen él a vágy, hogy mielőbb legyen zászlónk, amely nélkül szinte csonka az egyesület. Ez ideig az adományokon kívül zászlószöveget jegyezt:

Lázár Mihályné, Balázs Flóra, Szele Józsefné, Méder Mária, Válffy Ferenc, Vághy Ilona, Szlieben József, Horváth Gyuláné, Deák Mária, Mézes Julia, Vura Istvánné, Jajcák Mária, Mézes Gusztávné, Szele József, Sándor Lidia és egyesek, akik a nevík közlésének a mellőzését kérték.

A zászlószög jegyzését a fenti névsorral megnyitottuk, azzal a reménnyel, hogy egyesületünk összes tagjai követni fogják a jó példát és mielőbb jelenkeznek egy-egy zászlószög megváltására. Ezzel lehetővé tessük, hogy az egyesületünk rövid idő alatt abban a helyzetben lesz, hogy a zászlót megszerze. Mint jelezzük, a zászlószög összegét nem kell egy összegben lefizetni és így a legszűkebb anyagi viszonyok között élő tagunk is megörökítheti nevét.

Felszólítás. Kérjük szövetségünk tagdíjhátralékos tagjait, hogy tagsági díjukat mielőbb rendezzék, nehogy ennek elmulasztása következtében a tagok sorából töröltessenek és szerzett jogukat ezáltal elveszítsék. — Egyben kérjük, hogy hely és lakáscím változásukat a szövetség titkárságánál azonnal jelentésk be, hogy a szaklap szélküldésében fennakadás elő ne álljon.

Választmányi ülés. A Fürdősök Egyesülete f. évi január 15-én tartotta meg rendes havi választmányi ülését. *Vitkovits János* elnök a határozatképesség megállapítása után megnyitotta az ülést, majd *Nánay József* jegyző felolvasta a december havi ülés jegyzőkönyvét, amit a választmány tudomásul vett. *Hollay János* a pénztári állományról számolt be. Tudomásul vétetett. A főtitkár kiküldetése folytán nem jelenhetett meg, jelentése a következő ülésre halasztatott. Az ülés első pontjában a Széchenyi-fürdő személyzetének ügyével foglalkozott, a választmány úgy határozott, hogy mindent elkövet, hogy az elégedetlenség közmegelegedésre megszűnjön. Második pontja a Szt. Gellért-fürdő halljában február 8-án a munkanélküli tagjaink segélyezésére tartandó fürdős-bál előkészítése. Elnök fölívta a választmányon keresztül minden fürdős testvérünkt, hogy az estélyünk sikeres rendezésében erejéhez mérten vegye ki a részét. Elnök záró szavaiban megemlíti, hogy az elégedetlenségek csak úgy szüntethetők meg, ha az összes fürdőalkalmazottak öntudatosan teljesítik szervezeti kötelességüket. Több tárgy nem lévén, az elnök az ülést bezárta.

Igazgatósági ülés. Betegápoló Egyesületünk f. évi január hó 23-án tartotta meg rendes havi igazgatósági ülését, amit *Balázs Flóra* alelnök vezette le. A határozatképesség megállapítása után az elnök az ülést megnyitotta, majd bejelentette, hogy a jegyző kartárs gyengékedése miatt nem jelenhetett meg és felkérte *Deák Mária* titkárnőt a múlt havi ülés jegyzőkönyvének felolvasására és az új jegyzőkönyv vezetésére. Ez ellen kifogás nem tétetett és az két igazgatósági taggal hitelesítették. *Válffy Ferenc* pénztáros felolvasta a pénztári jelentést, ami egyhangúlag tudomásul vétetett. *Szlieben József* főtitkár a vidéki kiszállításairól számolt be és bejelentette, hogy Szegeden a klinikánál létszámcsoökkentésre van kilátás. Egyben jelentette, hogy a szövetség választmányán is jelentést tett e kérdésben és a szövetség határozata alapján az illetékes miniszteriumhoz folyamodunk, kérve, hogy az amugy is nagy munkanélküliségre való tekintettel a létszámcsoökkentést ne hajtsák végre. A mozgalommal kapcsolatban egyéb ügyekről is beszámolt, majd a székház ügyeiről tett jelentést. A főtitkári jelentéshez *Balázs Flóra* alelnök, *Papdy Antalné* és mások is hozzá szölk, majd a jelentést az igazgatóság tudomásul vette. *Balázs Flóra* alelnök felolvasta *Palernai Aranka* levelét, melyben kéri, hogy állásba helyezzük és ígértet tesz, hogy a jövőben meg fogja becsülni magát és a tagdíját is rendezni fogja. Az igazgatóság úgy határozott, hogy még egyszer módot nyúl nevezetlnek a javulásra és újítoíto a titkárságot, hogyha olyan állás lesz, a melyt megfélelőnek gondol, úgy helyezze el. Majd egy névlelvenl beérkezett levelt olvasott fel, amire egyébként lapunk más helyén emlékeztünk meg. Az igazgatóság a levelt írójáról egyébként megállapította, hogy nagy tudallanságaról tett tanuságot és emnélogva nem taríto érdemesnek a vele való fogllalkozást. *Somogyi Anna* igazgatósági tag szóvá teszi, mi lesz a *Gyulaffy Béláné* ügyével. Amennyiben nevezett az igazgatóság határozatának elegend nem tett és az ellene felhozott ügyben magát nem fiztázta, az egyesület tagjai sorából törölleltet *Suba Imréné* íg. tag teriesztett elő indítványt, azonban az igazgatóság a nehéz gazdasági viszonyokra való tekintettel azt nem ihette magáévá. Még egynehány kisebb jelentőségű ügyet vitatott meg a igazgatóság, majd *Deák Mária* titkárnő az új tagok névsorát olvasta fel, ami ellen észrevétel nem merült fel, így a tagságuk megerősítést nyert. Több tárgy nem volt, elnök az ülést bezárta.

Ha még nem váltottad meg a jegyedét az 1931. február 8-án a Szt. Gellért-fürdő nagyhalljában rendezendő művész-estélyre, úgy azt mielőbb tedd meg. A rendezéségen kívül jegyek kaphatók a szövetségünk titkárságánál is, VII., Dohány-u. 74. I. em. 16.

Felelős kiadó: Szlieben József.